

Sygn. akt III AUz 124/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak (spr.)
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka - Szkibiel

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym
sprawy **A. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o przeliczenie emerytury

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 września 2012 r. sygn. akt VII U 1351/09

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 124/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił zażalenie ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 czerwca 2012 r. jako spóźnione (art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394 § 1 k.p.c. w związku art. 370 k.p.c.). Sąd Okręgowy wyjaśnił, że postanowieniem z dnia 20 czerwca 2012 r. Sąd oddalił wniosek A. P. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz o zwolnienie go od kosztów sądowych. Postanowienie to wnioskodawca otrzymał w dniu 17 lipca 2012 r. wraz z pouczeniem o sposobie i terminie jego zaskarżenia. Zażalenie na to postanowienie A. P. wniósł do Ministra Sprawiedliwości, które najwcześniej przekazane zostało do Sądu Okręgowego w Szczecinie w dniu 30 lipca 2012 r., to jest po upływie ustawowego terminu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł A. P., podnosząc, że rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego jest niezgodne z art. 45 Konstytucji i art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. W uzasadnieniu skarżący kwestionował prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego z dnia 20 czerwca 2012 r., tj. w przedmiocie jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i przyznanie pełnomocnika.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Postępowanie Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie ograniczone jest wyłącznie do weryfikacji rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego o odrzuceniu zażalenia A. P. od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt VII U 1351/09, i dotyczy zbadania czy Sąd Okręgowy prawidłowo zażalenie odrzucił. Do zakresu rozpoznania w ramach niniejszego postępowania zażaleniowego nie należy natomiast w żadnym razie merytoryczna ocena postanowienia z dnia 20 czerwca 2012 r., ani tym bardziej postanowień zapadłych w innych postępowaniach. Wszelkie zatem zarzuty podniesione w niniejszym zażaleniu, odnoszące się do prawidłowości tych orzeczeń sądu nie mogły odnieść skutku.

Niesporne jest, że postanowieniem z dnia 27 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie odrzucił zażalenie A. P. od postanowienia z dnia 20 czerwca 2012 r. Postanowienie z dnia 20 czerwca 2012 r. oddalające wnioski o ustanowienie pełnomocnika i zwolnienie od kosztów sądowych (k. 165 akt) zostało wnioskodawcy doręczone 17 lipca 2012 r. wraz z pouczeniem o terminie i sposobie jego zaskarżenia. Termin skutecznego wniesienia zażalenia upłynął w dniu 24 lipca 2012 r. Zażalenie na to postanowienie A. P. wniósł do Ministra Sprawiedliwości, który przekazał zażalenie do właściwego Sądu Okręgowego najwcześniej w dniu 30 lipca 2012 r., tj. 6 dni po ustawowym terminie. Okoliczności tych nie kwestionuje A. P..

Tymczasem z treści art. 394 § 2 k.p.c. wynika jednoznacznie, że termin do wniesienia zażalenia od postanowienia sądu jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia. Termin ten jest terminem ustawowym, procesowym i prekluzyjnym, co oznacza że nie może być przedłużony przez sąd, ale na warunkach ogólnych można żądać jego przywrócenia (art. 168 i nast. k.p.c.). Zażalenie wniesione po upływie tygodniowego terminu liczonego od daty jego doręczenia jest spóźnione i jako takie powinno zostać odrzucone na podstawie art. 370 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Słusznie przy tym wskazał Sąd Okręgowy, że zażalenie wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie. Datą wniesienia jest data, w której zostało ono złożone we właściwym sądzie, względnie w sądzie odwoławczym (art. 369 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.). Oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu (art. 165 § 2 k.p.c.). Wniesienie zażalenia do Ministra Sprawiedliwości, traktować trzeba jako wniesienie jej do organu niewłaściwego, przy czym organ ten powinien przesłać zażalenie właściwemu sądowi pierwszej instancji. O zachowaniu terminu zadecyduje w tym przypadku data nadania zażalenia przez ten właśnie organ w urzędzie pocztowym.

Przyjmując zatem, że A. P., pomimo prawidłowego pouczenia, złożył zażalenie do Ministra Sprawiedliwości, zamiast do Sądu Apelacyjnego, za pośrednictwem Sądu Okręgowego, co spowodowało że do sądu właściwego wpłynęło najwcześniej 6 dni po ustawowym terminie do jego złożenia, trafnie Sąd Okręgowy orzekł o jego odrzuceniu.

Z tych względów Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił oddalić wniesione zażalenie jako bezzasadne.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka – Szkibieli